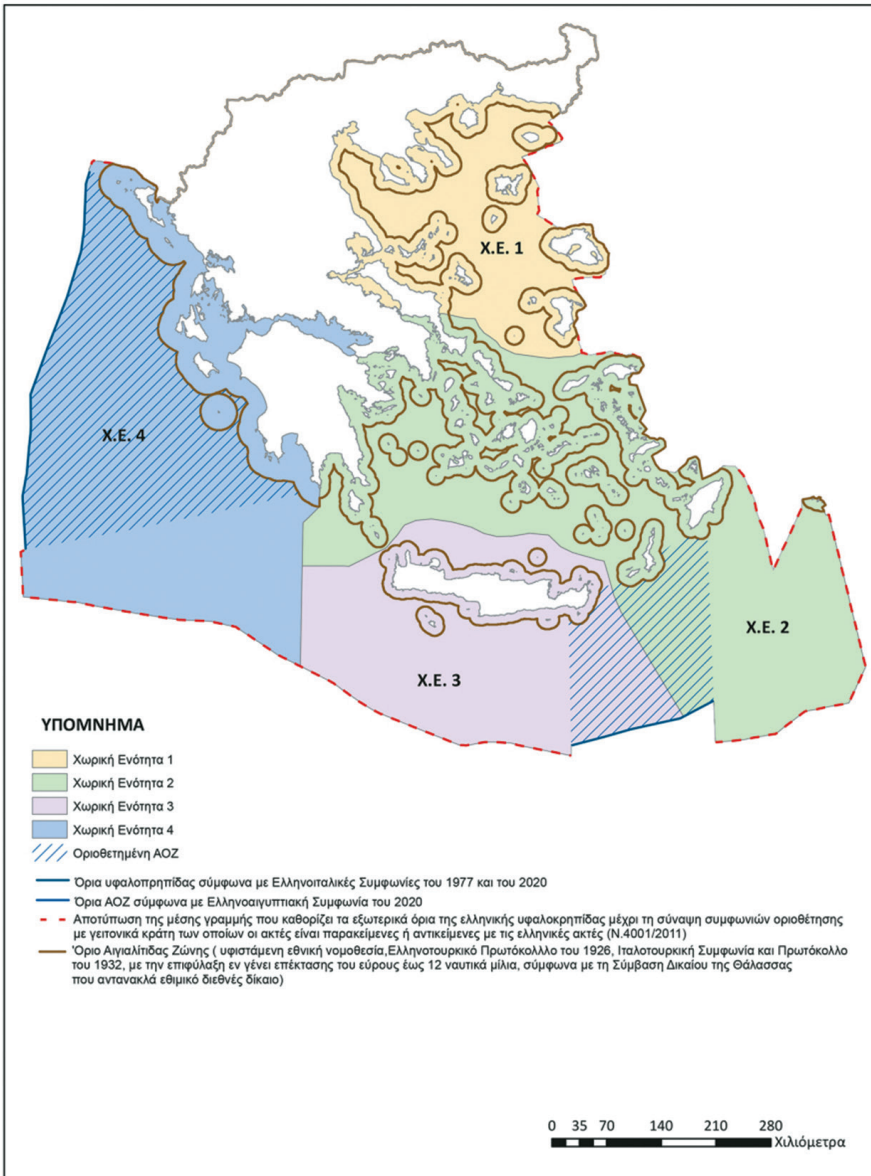

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΧΩΡΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

γειο» αναφέρεται στη δήλωση που τονίζει χαρακτηριστικά ότι «στο πλαίσιο της αντίληψης της “Γαλάζιας Πατρίδας”, οι τουρκικές Ενοπλες Δυνάμεις συνεχίζουν το καθήκον τους να προστατεύουν με προσήλωση και αποφασιστικότητα κάθε είδους δικαιώματα και συμφέροντα της Τουρκίας σε περιοχές θαλάσσιας δικαιοδοσίας». Ταυτόχρονα, τα τουρκικά ΜΜΕ άρχισαν να καλλιεργούν κλίμα κατά της Ελλάδας με αφορμή τον Θαλάσσιο Χωροταξικό Σχεδιασμό, με σαφή στόχευση να παρουσιάσουν ως «πρόκληση» την κίνηση της Ελλάδας. Ενδεικτικά, η «Χουριέτ» κάνει λόγο για «χάρτη-σκάνδαλο στο Αιγαίο» και για «μαξιμαλιστικές θέσεις», ενώ προαναγγέλλει σκληρή αντίδραση από την Τουρκία. Σε αυτό το μήκος κύματος κινήθηκαν και ρεπορτάζ άλλων εφημερίδων αλλά και οι αναλύσεις στα τηλεοπτικά δίκτυα. Το πώς θα πορευτεί η Τουρκία για το θέμα αυτό το επόμενο διάστημα είναι κάτι που θα το διαπιστώσουμε σύντομα, επισημαίνουν διπλωματικοί κύκλοι.

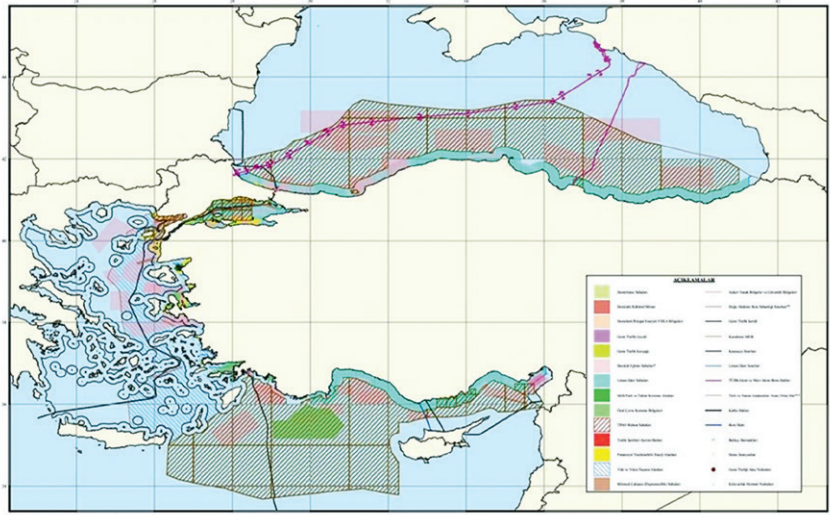
Απαραίτητο βήμα

Για την Αθήνα, όμως, η έγκριση του Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού ήταν ένα απαραίτητο βήμα. Όπως δήλωσε τη Μεγάλη Τετάρτη ο Γ. Γεραπετρίτης, με τον ΘΧΣ προσδιορίζο-

νται «αφενός, οι ανθρώπινες δράσεις, οι οποίες μπορούν να γίνουν στα θαλάσσια όρια της Ελλάδας, της ελληνικής δικαιοδοσίας, είτε πρόκειται για ιχθυοκαλλιέργεια, είτε πρόκειται για τουρισμό, είτε πρόκειται για αξιοποίηση ενάλιων αρχαιοτήτων. Και από την άλλη πλευρά προσδιορίζεται για πρώτη φορά το γεωγραφικό πλαίσιο μέσα στο οποίο ασκείται αυτή η δικαιοδοσία». Αν και όπως επεσήμανε από την πρώτη στιγμή το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών, με την έγκριση του ΘΧΣ, που δεν αποτελεί οριοθέτηση θαλάσσιων ζωνών, είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής νομοθεσίας η Ελλάδα καταγράφει τη μέγιστη δυνατότητα της στις θαλάσσιες ζώνες. Όπως επεσήμανε ο υπουργός Εξωτερικών, «αυτό πλέον αποτελεί στην ουσία την ελληνική τοποθέτηση πάνω στα ζητήματα των θαλάσσιων ζωνών».

Πράγματι, για πρώτη φορά παρουσιάζονται σαφείς και καταγεγραμμένες οι ελληνικές θέσεις για το εύρος των θαλάσσιων ζωνών της χώρας και της διεκδικούμενης ΑΟΖ, βάσει του Δικαίου της Θάλασσας. Για την Αθήνα ο χάρτης που εγκρίθηκε από το ΚΥΣΕΑ αποτελεί πλέον τη βάση για οποιαδήποτε συζήτηση με την Τουρκία για την οριοθέτηση των θαλάσσιων ζωνών.

Πάντως το υπουργείο Εξωτερικών έσπευσε ήδη, αμέσως μετά την απόφαση του ΚΥΣΕΑ, να δείξει ότι ενδιαφέρεται για τη συνέχιση του διαλόγου με την Τουρκία: «Το ότι λύνουμε εκκρεμότητες του παρελθόντος δεν σημαίνει ότι δεν επιδιώκουμε τον ελληνοτουρκικό διάλογο. Το ότι διαφωνούμε δεν σημαίνει ότι δεν συζητάμε. Το ότι συζητάμε δεν σημαίνει ότι κάνουμε εκπτώσεις από τις θέσεις μας - και αυτό αποδεικνύεται στην πράξη. Η Ελλάδα επιθυμεί θετικό κλίμα στις σχέσεις με την Τουρκία και έχει ταχθεί από την αρχή υπέρ της ελ-

Την ίδια ημέρα που το ΚΥΣΕΑ ενέκρινε τον ΘΧΣ, δύο μεγάλες φιλοκυβερνητικές τουρκικές εφημερίδες έκαναν πρώτο θέμα ότι επίκειται και η κατάθεση Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού από την Τουρκία. Ο τουρκικός χάρτης αποτυπώνει το σύνολο των απαιτήσεων που προβάλλει η Αγκυρα με βάση το ιδεολόγημα της «Γαλάζιας Πατρίδας» και κόβει το Αιγαίο στη μέση

ληνοτουρκικής συνεννόησης, με βάση το Διεθνές Δίκαιο και την καλή γειτονία». Το ίδιο επανέλαβε και στη συνέντευξη που παραχώρησε στον ΣΚΑΪ ο υπουργός Εξωτερικών: «Είναι επιθυμία μας να συνεχιστεί ο διάλογος, έτσι ώστε να μην προκαλούνται κρίσεις. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι θα υπάρξει οποιαδήποτε υποχώρηση. Αντιθέτως, αποδεικνύουμε έμπρακτα ότι για εμάς το εθνικό συμφέρον είναι μονόδρομος».

Όπως επισήμανε ο Γ. Γεραπετρίτης, «την τελευταία διετία έχουμε αναπτύξει διαύλους επικοινωνίας με την τουρκική πλευρά, απευθείας με το τουρκικό υπουργείο Εξωτερικών, έτσι ώστε να μην παράγονται κρίσεις μέσα από τις εντάσεις. Εντάσεις υπήρξαν, κρίσεις δεν υπήρξαν. Και νομίζω ότι η πιο ορθή πολιτική σε ό,τι αφορά αυτή τη σχέση που επιδιώκουμε, μια σχέση ειρήνης στην ευρύτερη περιοχή μας, είναι μία και μόνο: να υπάρχουν δίαυλοι άμεσης επικοινωνίας, να μην παράγονται κρίσεις, να υπάρχει σεβασμός στις θέσεις του άλλου μέρους και βεβαίως να υπάρχει ο μονόδρομος του Διεθνούς Δικαίου».